

Sygn. akt V CNP 62/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie ze skargi A.B.-Ż.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 8 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACa [...]/16

w sprawie z powództwa K.L.

przeciwko A.B.-Ż.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 czerwca 2018 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

W związku z wniesieniem przez pozwaną A.B-Ż. skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w K. należy wskazać, co następuje:

Przedmiotem badania w postępowaniu zainicjowanym wskazanym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia jest niezgodność z prawem prawomocnych orzeczeń sądów drugiej instancji kończących postępowanie w sprawie. Ocena zasadności skargi dokonywana jest przez Sąd Najwyższy przy zastosowaniu autonomicznego pojęcia bezprawności, zgodnie z którym orzeczeniem niezgodnym z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. jest orzeczenie niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami, z ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć albo wydane w wyniku szczególnie rażąco błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest oczywiste i nie wymaga głębszej analizy prawniczej (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 31 marca 2006 r., IV CNP 25/05, OSNC 2007, nr 1, poz. 17 i z dnia 7 lipca 2006 r., I CNP 33/06, OSNC 2007, nr 2, poz. 35 oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 września 2012 roku, Sk 4/11, OTK-A 2012/8/97, Dz. U. 2012, poz. 1104).

Z uwagi na nadzwyczajny charakter tego środka prawnego oraz jego funkcję, wszystkie wymagania wymienione w art. 424⁵ § 1 k.p.c. (konstrukcyjne) powinny być przytoczone samodzielnie, niezależnie od innych, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine* na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Realizacja wymagania wskazanego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. polega na przeprowadzeniu wywodu prawnego, z którego wynika, że ani skarga kasacyjna, ani skarga o wznowienie postępowania nie są w konkretnej sprawie dopuszczalne oraz że wzruszenie orzeczenia nie może nastąpić także w drodze innych środków procesowych. Skarga pozwanej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w K. jest więc niedopuszczalna w rozumieniu art. 424¹ k.p.c., skoro - z uwagi na wartość

przedmiotu zaskarżenia - możliwe było zaskarżenie tego wyroku skargą kasacyjną, której pozwana jednak nie wniosła. Negatywne przewidywania strony (lub jej profesjonalnego pełnomocnika) co do szans powodzenia nie usprawiedliwiały nieskorzystania przez pozwaną ze skargi kasacyjnej i nie mogą uzasadniać wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem tego wyroku, stąd orzeczono, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

aj

ał